

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 35

Redakčná poznámka: Preklad zachováva autorov hlas aj dobový kontext. Tvrdenia o tajných vládcoch, vesmírnych bojoch, dvojníkoch a tajných vojenských plánoch sú tvrdeniami Petra Davida Betera; tento text ich nepotvrdzuje ako overené historické fakty.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je doktor Beter. Dnes je 30. júna 1978 a toto je môj Audio list č. 35.

Otázky, ktoré rozhodnú o osude západnej civilizácie, boli začiatkom tohto mesiaca predložené svetu. Stalo sa to v dvoch prejavoch pri slávnostnom ukončení štúdia 7. a 8. júna. Jeden rečník pomenoval rozhodujúcu výzvu, ktorej Západ dnes čelí. Druhý sa zaoberal našou odpoveďou na túto výzvu.

Výzvu pre Západ predstavil 8. júna Alexander Solženicyn, ruský spisovateľ v exile, vo svojom prejave na Harvardovej univerzite v Cambridge v Massachusetts. Poukázal na úpadok odvahy, ktorý dnes charakterizuje západných vodcov, a pripomenul poslucháčom, že „od dávnych čias sa úpadok odvahy považoval za začiatok konca“. Pri úvahe o príčine nášho zhoršujúceho sa stavu povedal: „Ako Západ zostúpil zo svojho triumfálneho pochodu do dnešnej choroby? Chyba musí byť pri koreni, v samotnom základe ľudského myslenia v minulých storočiach.“ Solženicyn túto smrteľnú chybu označuje za odklon našich vládnych a spoločenských systémov od ich pôvodného duchovného základu. Napríklad o vzniku Spojených štátov povedal: „Všetky individuálne ľudské práva boli udelené preto, že človek je Božím stvorením. To znamená, že sloboda bola jednotlivcovi daná podmienene, s predpokladom jeho neustálej náboženskej zodpovednosti. Neskôr však boli všetky takéto obmedzenia všade na Západe odhodnené.“

Podľa Solženicyna sme teda postavili ČLOVEKA na miesto, ktoré má byť vyhradené jedine Bohu. Ľudské práva a slobody sa začali chápať ako absolútne hodnoty samy osebe a človek so svojimi materiálnymi potrebami sa dostal na prvé miesto pred všetko ostatné. Inými slovami, priatelia, stojíme pred voľbou MATERIALIZMUS alebo DUCHOVNOSŤ. Výzvou pre Západ je obnoviť duchovnosť v celom našom spôsobe života, inak sa blíži koniec!

Dňa 7. júna, deň pred Solženicynovým vystúpením na Harvarde, Jimmy Carter prehovoril k absolventom Náморnej akadémie Spojených štátov v Annapolise v Marylande. Poslucháči v Cambridge si ešte len mali vypočúť výzvu pre Západ od slávneho ruského exulanta. Poslucháči v Annapolise však už dostali ukážku odpovede na túto výzvu od prezidenta Spojených štátov. Dnes sú Spojené štáty strážcom západnej civilizácie a Jimmy Carter ako údajný vodca západného sveta nesie osobitnú zodpovednosť hovoriť pravdu a robiť to múdro a s autoritou. Je tiež jediným súčasným západným vodcom, ktorý zámerne urobil zo svojich náboženských praktík nápadnú súčasť svojho verejného obrazu. V Carterovom prejave v Annapolise však budete márne hľadať čo i len stopu uznania duchovnej výzvy, ktorú Solženicyn tak jasne zdôraznil. V skutočnosti je to práve naopak.

Jimmy Carter chválil filozofiu Spojených štátov ako „založenú na osobnej slobode, najmocnejšej zo všetkých myšlienok“. Ústrednou témou Carterovho prejavu bolo, že Sovietsky zväz si musí vybrať „konfrontáciu alebo spoluprácu“. Tieto slová nie sú ničím iným než súčasťou propagandistickej palby, ktorá práve prebieha s cieľom pripraviť americkú verejnosť na vojnu — vojnu, ktorú západná civilizácia pravdepodobne neprežije.

Solženicynove slová zneli pravdivo, pretože sú pravdivé. Keďže sa však odvážil hovoriť v duchovných pojmoch, veľké médiá naňho útočia zo všetkých strán. Tí, ktorí dnes napádajú Solženicyna, sú tie isté

sily zla, ktoré pred štvrtstoročím napádali zosnulého veľkého britského historika Arnolda Toynbeeho. Toynbee, samozrejme, napísal monumentálne dielo s názvom „A Study of History“ — „Štúdium dejín“. Počas troch desaťročí Toynbee skúmal v ohromujúcich podrobnostiach všetkých 23 samostatných, plne rozvinutých civilizácií, o ktorých vieme, že existovali v ľudských dejinách. Porovnávacím skúmaním týchto civilizácií dospel k veľmi ďalekosiahlym a dôležitým záverom o tom, ako vznikajú, rastú a napokon sa rúcajú. Toynbeeho „Štúdium dejín“ bolo všeobecne oslavované ako ohromujúci vedecký výkon — a predsa ho verejné médiá po celom svete zúrivo napádali z jediného dôvodu: jeho kritikov privádzal do šialenstva náboženský prístup, ktorý uplatnil vo svojej práci. V dodatku k piatemu zväzku „Štúdia dejín“ Toynbee varoval pred zavrnutím duchovného princípu. Tento jav opísal ako „najväčšie nebezpečenstvo pre duchovné zdravie a dokonca aj materiálnu existenciu západného spoločenského organizmu, nebezpečenstvo oveľa smrteľnejšie než ktorákoľvek z našich vášnivo diskutovaných a hlasno propagovaných politických a hospodárskych chorôb“.

Dnes, priatelia, sme svedkami zlomu jednej z piatich civilizácií, ktoré dnes na svete existujú — modernej západnej civilizácie. Rast a vývoj každej civilizácie je procesom výziev a odpovedí na ne. Ako Toynbee zistil, zlom nastáva vtedy, keď civilizácia nedokáže odpovedať na významnú výzvu, najmä na morálnu výzvu. Dejiny ukazujú, že neexistuje žiadny pevný zákon, ktorý by vyžadoval, aby k zlomu vôbec došlo. Len čo však nastane, civilizácia sa začína rozkladať — a odvtedy moderné dejiny nepoznajú ani jeden prípad, v ktorom by sa proces kolapsu podarilo zvrátiť.

Dejiny majú pre nás aj ďalšie naliehavé poučenie: civilizácie nikdy nezničí iba drvivý vonkajší útok. Pôdu pre kolaps vždy pripravuje vnútorný úpadok. A tak je to aj dnes.

Zatiaľ čo Jimmy Carter chrlí hrozby a propagandu podľa diktátu tých, ktorí ho ovládajú, slová Alexandra Solženicyna majú váhu skutočného významu potvrdeného celými dejinami ľudskej existencie.

Moje tri dnešné témy sú: Téma č. 1 — ZLOM A ROZKLAD ZÁPADNEJ CIVILIZÁCIE; Téma č. 2 — KAMIKADZE PLÁNY AMERICKÝCH TAJNÝCH VLÁDCOV; Téma č. 3 — PLÁNY KREMLA NA MEDZIPLANETÁRNE RUSKÉ IMPÉRIUM.

Téma 1 — Zlom a rozklad západnej civilizácie

Po porovnaní vývoja všetkých civilizácií známych človeku Toynbee dospel k záveru, že všetky prešli sériou piatich štádií. Od začiatku až do konca čelí civilizácia jednej výzve za druhou a o jej osude rozhoduje odpoveď na tieto výzvy. Podľa Toynbeeho ľudia dokonca vôbec nevytvárajú civilizácie, pokiaľ ich k tomu nenúti výzvy ohrozujúce ich blahobyť. Výzva môže vyplynúť zo života v prírodne drsnom území, kde vynaliezavosť a organizácia poskytujú jedinú cestu k pohodlnejšej existencii. Alebo môže prísť od koristníckych susedov a zo súperenia o žiadanú pôdu. Nech je však výzva akákoľvek, práve pri jej prekonávaní sa spoločnosť začína premieňať na civilizáciu. Jednotvárnosť kmeňových zvykov a činností začína ustupovať špecializovaným zručnostiam, lepšej komunikácii a organizácii — a rodí sa civilizácia. Zároveň je podľa Toynbeeho nevyhnutnou zložkou aj vznik duchovného pohľadu na život, ktorý spája ľudí spôsobmi nedosiahnuteľnými inak.

Keď sa civilizácia začne rozvíjať, prechádza do druhého štádia rastu a zdokonaľovania. Rastúce ovládanie prírodného prostredia sprevádza rozvoj vyspelejšej kultúry, keďže ľudia získavajú slobodu venovať väčšiu pozornosť umeniu a duchovnému skúmaniu. V tomto dynamickom štádiu vedie pokrok civilizácie to, čo Toynbee nazýva „tvorivou menšinou“. Ostatní členovia spoločnosti začínajú nasledovať týchto tvorivých jednotlivcov, pretože ich vedenie prináša prospech spoločnosti ako celku. Toto je vek skutočných a dynamických vodcov!

Tretie štádium, ktoré Toynbee vymedzil, sa nazýva ZLOM a je bodom obratu, ktorý predznamenáva konečnú záhubu civilizácie. Ľud, ktorý napredoval a rozvíjal sa úspešným zvládaním jednej výzvy za druhou, môže dospieť do bodu, keď už nedokáže správne odpovedať na ďalšiu veľkú výzvu. Stráca telesnú odolnosť a duchovnú pevnosť, ktoré umožňujú riskovať materiálny majetok a dokonca aj vlastný život, aby sa postavil kríze. Duchovné vyčerpanie sa mení na ochromenie účinného konania. Úsilie sa neobracia k prekonaniu skutočnej výzvy, pred ktorou ľudia stoja, ale k márnym pokusom vyhnúť sa jej. Táto rozhodujúca výzva však odmieta zmiznúť a neschopnosť náležite jej čeliť je bodom obratu, ktorý Toynbee nazýva „zlom“. Keď civilizácia dopustí, aby tento zlom nastal, začne sa rozpadávať.

Štvrté štádium, ROZKLAD, prebiehalo v niektorých civilizáciách veľmi rýchlo, v iných veľmi pomaly. V tejto fáze však niekdajšiu tvorivú menšinu nahrádza vládnuca menšina — teda skutoční vodcovia miznú zo scény a nahrádzajú ich vládcovia, ktorí sa snažia uchovať svoju moc silou a intrigami. Istý čas sa môže zdať, že sa im to darí prostredníctvom čoraz násilnejších vojen a dokonca územného rozširovania impéria. To všetko je však ako krátky, ohromujúci jas hviezdy, ktorá vybuchne ako nova tesne predtým, než vyhasne a zomrie. Vládnuca menšina totiž teraz vládne spoločnosti, ktorej tkanivo bolo nenapraviteľne roztrhané. Vnútorne rozdelenia sa množia, spoločenský neporiadok narastá, normy štýlu a správania sa miešajú a zamotávajú. Čoraz viac ľudí hľadá únik z neznesiteľnej prítomnosti; niektorí túžia po „starých dobrých časoch“, iní sa snažia preskočiť do budúcnosti a ďalší sa obracajú k náboženstvu — nie kvôli odpovediam, ale ako k prostriedku úniku.

Počas toho všetkého sa duchovný rozmer, ktorý charakterizoval skoršie dynamické obdobie civilizácie, nedokáže znovu presadiť. Na konci štvrtého štádia rozkladu civilizácia dosahuje svoje piate a posledné štádium — ZÁNIK. Celá civilizácia, kultúra, spôsob života prestávajú existovať. Preživší z rozbitej kultúry sa postupne začleňujú do jednej alebo viacerých nových a odlišných civilizácií, ktoré vyrastajú na popole starej.

Z 23 civilizácií známych dejinám dnes zostáva päť: moderná západná, východná pravoslávna kresťanská, islamská, hinduistická a ďalekovýchodná. Prvé dve — moderná západná a východná pravoslávna kresťanská — dnes dominujú z hľadiska politickej a vojenskej moci a stoja proti sebe. Jednou je moderná západná civilizácia so Spojenými štátmi v uzle moci; druhou je východná pravoslávna kresťanská civilizácia ovládaná Ruskom.

Mnohí ľudia sa domnievajú, že z týchto dvoch civilizácií bola východná pravoslávna kresťanská civilizácia zahrňajúca Rusko a východnú Európu bezbožným náboženstvom bolševického komunizmu do značnej miery premenená na úplne inú entitu. Čakajú nás však veľké prekvapenia. Je pravda, že nastali veľmi zásadné premeny. Ako som však prvýkrát odhalil minulý november v Audio liste č. 28, smrť Josifa Stalina v roku 1953 znamenala oveľa základnejší a dôležitejší zlom, než sa všeobecne chápe na Západe. Prvý náznak nového smerovania Kremla poskytol v roku 1953, krátko po Stalinovej smrti, nikto iný než Arnold Toynbee. Počas série rozhlasových prednášok, neskôr vydaných pod názvom „THE WORLD AND THE WEST“ — „Svet a Západ“, Toynbee hovoril o duchovnej iniciatíve medzi Východom a Západom. Mnohých ohromil vyhlásením, že táto iniciatíva „teraz prešla, aspoň na túto chvíľu, zo západnej na ruskú stranu“.

V Audio liste č. 28 som vysvetlil, že od bolševickej revolúcie v roku 1917 až do Stalinovej smrti 5. marca 1953 vládla Rusku koalícia dvoch druhov takzvaných komunistov. Dominantnou frakciou v tomto období boli dobre známi bolševici, ktorých Rusku vnútili v roku 1917 s financovaním zvonka, pričom veľká časť peňazí pochádzala z určitých zdrojov na Wall Street. Druhou frakciou však boli samozvaní duchovní komunisti, domáca náboženská skupina v Rusku. Na rozdiel od medzinárodne orientovaných bolševikov boli a sú takzvaní duchovní komunisti silnými nacionalistami a v tajnosti

nenávideli ateizmus svojich bolševických partnerov. Tridsaťšesť rokov trpezlivo pripravovali deň, keď získajú prevahu nad bolševikmi a potom ich postupne vyženú zo svojej krajiny. Tento deň prišiel so Stalinovou smrťou v roku 1953, ako som odhalil v Audio liste č. 28. Odvtedy sa už v Kremli nekonali krvavé čistky, ktoré boli za bolševikov typické. Moc duchovných komunistov v Rusku je teraz dostatočne veľká na to, aby prebiehala koordinovaná kampaň za vykorenenie všetkých bolševikov, ktorí ešte zostávajú na mocenských pozíciách, a za ich vyhnanie zo sovietskeho Ruska. Naši tajní vládcovia teraz veľké počty týchto bolševikov starej školy vítajú s otvorenou náručou v Spojených štátoch, pretože tu sa práve plánuje nová bolševická revolúcia!

V predchádzajúcich Audio listoch som poukázal na to, že Alexander Solženicyn nie je utečencom šťastným, že unikol z Ruska. Je naopak vášnivým ruským vlastencom, ktorého verejne vyslovovaným snom je vrátiť sa tam. Po zatknutí za veľkej publicity 12. februára 1974 bol vyhostený na Západ, čo Solženicyn opísal ako „duchovnú kastráciu“. Solženicyn verí, že Amerika a Západ pred 60 rokmi odbočili nesprávnym smerom, a varuje nás pred bezprostrednou katastrofou, ak nezmeníme kurz.

Pred šesťdesiatimi rokmi bolo kresťanské Rusko nakazené duchovne smrteľnou chorobou bolševizmu. Západ nielenže nečinne prizeral, ale tajní vládcovia západného sveta boli ZDROJOM bolševickej rakoviny v Rusku. Keď Rusku naložili tieto zlé sily na plecía, naši vlastní tajní vládcovia potom podporovali a udržiavali umelý sovietsky systém založený bolševikmi. Teraz však uplynulo 60 rokov. Po troch a pol desaťročiach neľudského utrpenia pod bolševickými komunistami prišiel v roku 1953 zlom. Čoskoro sa slávna destalinizačná kampaň Nikitu Chruščova začala zatvárať pred bolševizmom v Rusku: spočiatku pomaly, ale z roka na rok rýchlejšie. Dnes, 25 rokov po svojom začiatku, program takzvaných duchovných komunistov v Kremli proti bolševikom dosahuje vrchol. Politbyro, ktoré vládne Sovietskemu zväzu, je úplne bez bolševikov. Proces vykorenenia všetkých bolševikov zo sovietskeho vládneho systému síce ešte nie je dokončený, ale už výrazne pokročil. Výsledkom je, že v Rusku a vo východnej Európe sa teraz obnovuje otvorené praktizovanie náboženstva. Kostoly a kláštory sa potichu jeden po druhom znovu otvárajú a nedávno vo východnej Európe povolili aj veľké náboženské zhromaždenia, ba dokonca náboženské vysielanie. Ľudia pod sovietskou nadvládou zatiaľ nechápu, prečo sa to deje. Všetko sa uskutočňuje veľmi opatrne, krok za krokom, pod bedlivým dohľadom vlády, aby sa nič nevymklo spod kontroly.

Tlak duchovného presvedčenia je najsilnejší zo všetkých tlakov v ľudskej prirodzenosti a nový typ ľudí v dnešnom Kremli tomu dobre rozumie. Preto je plánom postupne, ale isto uvoľňovať tieto dlho potláčané tlaky. Po dlhej nočnej more hrôz, ktoré my na Západe ešte len máme zažiť, svitá v Rusku nový deň otvoreného duchovného života. Pálčivé varovania Alexandra Solženicyna sú pravdivé, priatelia, a múdri ľudia starostlivo zvažia, čo hovorí. Solženicyn totiž Kreml' poslal k nám s určitým cieľom. Keď ho budeme počúvať, my na Západe môžeme začať chápať duchovný rozmer, ktorý je skutočným kľúčom k dnešnému mysleniu Kremľa.

Vo svojom harvardskom prejave Solženicyn povedal: „Šesť desaťročí pre náš ľud a tri desaťročia pre ľud východnej Európy. Za ten čas sme prešli duchovným výcvikom, ktorý je ďaleko pred západnou skúsenosťou. Zložitost' a smrteľná váha života vytvorili silnejšie, hlbšie a zaujímavejšie povahy než tie, ktoré vytvára štandardizovaný západný blahobyť.“ Toynbee by povedal, že ich civilizácia čelila obrovskej výzve a odpoveďou prostredníctvom duchovnej skúsenosti ju zvládla. Ale čo Západ? Solženicyn odpovedá: „Prostredníctvom intenzívneho utrpenia naša krajina teraz dosiahla duchovný rozvoj takej intenzity, že západný systém v dnešnom stave duchovného vyčerpania nepôsobí príťažlivo.“ A niet sa čomu čudovať! Ako Toynbee zistil, duchovné vyčerpanie je znakom civilizácie prechádzajúcej zlomom. Aj na iných miestach Solženicyn opisoval západnú civilizáciu v jej dnešnom stave ako systém, ktorý už prežil svoju užitočnosť. Hovoril o varovaniach dejín pre „ohrozenú alebo

hynúcu spoločnosť. Takými sú napríklad úpadok umenia alebo nedostatok veľkých štátnikov.“ A o západnej tendencii túžiť nadovšetko po nemennej, pohodlnej existencii povedal: „Tento oslabujúci sen o zachovaní existujúceho stavu je príznakom spoločnosti, ktorá dospela na koniec svojho vývoja.“

Solženicynova obžaloba Západu však ide oveľa ďalej než k našej samotnej neužitočnosti a duchovnej únave. Kreslí obraz civilizácie, ktorá sa v mnohých ohľadoch stala zlou škvrnou na tvári Zeme. Čerpá z mnohých príkladov: od situácií pred vypuknutím rabovania a nepokojov v našich veľkomestách cez rozbužnenú pornografiu a násilie v našej zábave až po zradu 30 miliónov duší na Ďalekom východe, vydaných napospas trápeniu a utrpeniu. Vo svojom harvardskom prejave Solženicyn zhrnul tento škaredý obraz takto: „Veľmi známi predstavitelia vašej spoločnosti, ako George Kennan, hovoria: ‚Na politiku nemôžeme uplatňovať morálne kritériá.‘ Tak miešame dobro a zlo, správne a nesprávne, a vytvárame priestor pre absolútny triumf absolútneho zla vo svete. Naopak, jedine morálne kritériá môžu pomôcť Západu proti dobre naplánovanej SVETOVEJ STRATÉGII komunizmu. Iné kritériá neexistujú.“

Dnešní vládcovia Kremľa až príliš dobre vedia, ako sa stalo, že bolševizmus pred 60 rokmi ovládol Rusko. Celý život venovali neúnavnej kampani nielen za budovanie vlastnej moci, ale aj za zbavenie Ruska bolševického moru. Keby bolševici dosiahli úplný úspech, všetky stopy kresťanskej viery by boli z Ruska vymazané a Sovietsky zväz by dnes bol samotným Satanovým impériom v spojení s našimi vlastnými tajnými vládcami. Hitlerove koncentračné tábory a pece boli len bledým tieňom toho, čo bolševici urobili kresťanskému Rusku. Rusko však napriek tomu, len s najtesnejším odstupom od záhuby, prežilo smrteľnú chorobu bolševizmu. Po prekonaní toho všetkého sa dnes v Rusku objavuje nová a vyššia úroveň duchovnej vitality. Rusi sa však zo svojho boja s bolševikmi naučili trpké poučenie. Dnešní vodcovia Kremľa by radšej zomreli, než dovolili tejto rakovinovej duchovnej chorobe naďalej prenasledovať Zem. Uvažujú tak, že pokiaľ bude bolševizmus existovať, zostane hrozba, že jedného dňa, jedného dňa môže Rusko napadnúť znova. A nabudúce by bolševici mohli uspieť, zabiť a zničiť samotnú dušu ich krajiny. Aby teda zachránil svoje vlastné duše, Kremľ sa usiluje raz a navždy vykoreniť bolševizmus z povrchu Zeme. V Audio liste č. 29 minulý december 1977 som odhalil, že americkí tajní vládcovia teraz pripravujú novú bolševickú revolúciu priamo tu v Spojených štátoch. Na tento účel sa do Spojených štátov privádzajú obrovské počty bolševikov starej školy, ktorí boli a sú vyhánaní zo Sovietskeho zväzu. Tu dostávajú vládne pracovné miesta na všetkých úrovniach v rámci príprav na nadchádzajúcu revolúciu. Naši tajní vládcovia, ktorí patria k tej istej frakcii, ktorá pred 60 rokmi dosadila bolševikov v Rusku, si myslia, že to bude ich najlepšia príležitosť dosiahnuť úplnú kontrolu nad Amerikou v nadchádzajúcej vojne so Sovietskym zväzom. Tým však naši tajní vládcovia len znásobujú odhodlanie Sovietskeho zväzu zničiť Spojené štáty. Pre nich sme ako besný pes. Samotný pes je obeťou choroby, ktorá ho robí nebezpečným, ale jediný spôsob, ako odstrániť nebezpečenstvo, je zničiť psa. Rusko už raz pohrýzla besnota bolševizmu a takmer zomrelo. Je odhodlané nenechať sa pohrýzť znova. A tak, zatiaľ čo sa zlé sily bolševizmu zhromažďujú, tajná vojna už prebieha, ako som vám v priebehu mesiacov odhaľoval. Ako Alexander Solženicyn povedal vo svojom prejave začiatkom tohto mesiaca: „Boj o našu planétu, fyzický aj duchovný, boj kozmických rozmerov, nie je neurčitou záležitosťou budúcnosti — už sa začal. Sily zla začali svoju rozhodujúcu ofenzívu. Ich tlak môžete cítiť, a predsa sú vaše obrazovky a publikácie plné predpísaných úsmevov a zdvihnutých pohárov. Z čoho sa radujete?“ A 20. júna 1978 Rosalynn Carterová odpovedala Solženicynovi slovami: „Alexander Solženicyn hovorí, že cíti tlak zla v celej našej krajine. Nuž, ja ten tlak zla vôbec nevnímam.“

Priatelia, mnohí Američania veria, že Rusi už dostávajú všetko, čo chcú, a preto nebude vojna. Vládcov Kremľa však poháňa silné duchovné úsilie vidieť bolševizmus vymazaný zo Zeme! My v Amerike nezvládame výzvu vykoreniť bolševizmus medzi nami, a preto bude výsledkom PRVÁ JADROVÁ VOJNA

na americkej pôde.

Téma 2 — Kamikadze plány amerických tajných vládcov

Minulý mesiac som v Audio liste č. 34 vysvetlil dlhodobý význam bitky žatevného Mesiaca. Bola to prvá skutočná vesmírna bitka v dejinách, tajne vedená koncom minulého septembra. Skončila sa v deň žatevného Mesiaca, 27. septembra 1977, zdrvujúcou porážkou Spojených štátov. Ako som vám povedal minulý mesiac, bitka žatevného Mesiaca bola zlomovou bitkou podobne ako bitka pri Midway medzi Japonskom a Spojenými štátmi v druhej svetovej vojne. Už niekoľko hodín po skončení vesmírnej bitky Washington prekypoval reportérmi, pretože sovietsky minister zahraničných vecí Andrej Gromyko prišiel do Bieleho domu na zriedkavé neskoré nočné stretnutie s Jimmym Carterom a ministrom zahraničných vecí Cyrusom Vanceom. Toto úplne nečakané stretnutie si Gromyko vyžiadal — a jeho žiadosti okamžite vyhovel. Práve toto stretnutie zadýchaní reportéri televíznych sietí opisovali ako výsledok „prelomu“ v rokovaniach SALT II. Keď som však len o tri dni neskôr, 30. septembra 1977, nahral Audio list č. 26, povedal som vám pravdu.

Gromyko si vyžiadal neskoré nočné stretnutie v Bielom dome, aby doručil sovietske ultimátum po prekvapivom ruskom víťazstve, ktoré práve nastalo v bitke žatevného Mesiaca. Ako som vám vtedy povedal, všetky správy o údajnom prelome v rokovaniach SALT boli úplnými a zámernými lžami vlády a ovládaných veľkých médií. Dnes, o deväť mesiacov neskôr, stále neexistuje dohoda SALT II! My, verejnosť, sme už mali zabudnúť na krycí príbeh o prelome spred deviatich mesiacov. Namiesto toho teraz počúvame o dlhých rokovaniach SALT uviaznutých na mŕtvom bode — a začiatkom tohto mesiaca o správach, že Carterova administratíva rokovania zmrazila.

Zlomová vesmírna bitka spred deviatich mesiacov bola štartovacím výstrelom pre následné ruské vojenské prekvapenia. Odhaľoval som vám ich mesiac po mesiaci a teraz bude americká vojenská situácia v akejkoľvek budúcej vojne s Ruskom neudržateľná. Zostupuje na nás človekom spôsobená katastrofa nevidaných rozmerov, od geofyzikálnej vojny po lúčové zbrane sovietskych vznášajúcich sa platforiem nazývaných kozmosféry. Ako to Alexander Solženicyn vyjadril vo svojom prejave začiatkom tohto mesiaca: „Teraz sa nad vami vznáša stonásobný Vietnam.“

Bez jasného rozpoznania našej skutočnej tiesne nie je šanca ju úspešne zvládnuť. Naši tajní vládcovia však dostali seba aj nás do dnešnej hroznej situácie prostredníctvom lží, utajovania a manipulácie a teraz pre seba nevidia východisko v tom, že by nám povedali pravdu. Veď takmer dve desaťročia utajovali konečný vojenský účel amerického mesačného programu, ako nám to teda môžu povedať teraz! Ako nám môžu povedať, že lety na Mesiac sa neskončili v roku 1972, ako sa tvrdilo? Ako nám teraz môžu povedať o tajnej americkej mesačnej základni s lúčovými zbraňami v kráteri Kopernik, ktorú vyradili minulý september? A ako nám môžu povedať o vážnej hrozbe, ktorej teraz čelíme? Ako, naozaj!

Otvorením Pandorinej skrinky naši tajní vládcovia dávno vypustili sily, ktoré sú teraz mimo ich kontroly. Namiesto toho, aby priznali svoje zlé skutky a dali tak Spojeným štátom šancu prežiť, púšťajú sa do plánu kamikadze typu „všetko alebo nič“, ako Japonsko v druhej svetovej vojne. Keď Japonsko prehralo s Amerikou zlomovú námornú bitku pri Midway, jeho vojenské postavenie začalo upadať. Od tejto bitky bola konečná porážka Japonska Spojenými štátmi už len otázkou času. V posledných mesiacoch vojny bolo Japonsko zatlačené do zúfalého kúta. Vojna si už vtedy vyberala strašnú daň, a predsa Západ neprijímal japonské pokusy o kapituláciu. V úplnom zúfalstve sa Japonci obrátili k takmer nepredstaviteľnému plánu protiútok, ku kamikadze. Hrôzu útoku kamikadze bolo treba zažiť, aby jej človek uveril. Aj najostrieľanejší námorníci a námorní dôstojníci ich považovali za desivé nad rámec skutočných škôd, ktoré spôsobovali, pretože každé lietadlo kamikadze pilotoval človek, ktorého

túžbou bolo zomrieť v plameňoch a pritom nárazom zničiť americkú loď. Akokoľvek však nálety kamikadze otriasali nervami, boli beznádejné. Boli samovražedným posledným výdychom národa, ktorý už bol porazený.

Dnes si naši tajní vládcovia osvojujú mentalitu kamikadze. Z vojenského hľadiska už po bitke žatevného Mesiaca vidia znamenia blížiacej sa záhuby, no sieťou lží a klamstva sa sami zatlačili do kúta, z ktorého niet úniku. Vedia, že už prehrali, ale pred touto neznesiteľnou skutočnosťou zatvárajú oči. Namiesto toho naplno využívajú politickú a vojenskú mašinériu, ktorá im ešte zostala, a napriek všetkej beznádeji dúfajú, že nadchádzajúci konflikt nejako vyhrajú.

V zahraničných vzťahoch naši tajní vládcovia predvádzajú veľkolepú akrobáciu vyvolanú nedávnou zmenou smerovania. Pred štyrmi mesiacmi som v Audio liste č. 31 odhalil, že Rockefellerovci otvárajú červenej Číne dvere dokorán v zúfalom úsilí vybudovať z Číny hrozbu pre Rusko. Táto kampaň teraz vychádza na povrch. Napríklad v posledných dňoch Carterova administratíva „schválila“ plány našich spojencov v NATO predávať Číne vojensky citlivé zariadenia, ktoré Rusku odopierajú — akoby bola Čína teraz súčasťou NATO! A len pred piatimi dňami Leonid Brežnev č. 2, ceremoniálny „dvojník“ vídaný na verejnosti od smrti skutočného Brežneva minulý január, vydal varovanie pred novou čínskou politikou Carterovej administratívy. Povedal, že sa vyvíja úsilie „hrať čínskou kartou proti ZSSR. Je to krátkozraká a nebezpečná politika,“ a dodal, že to „môžeme trpkou oľutovať“. Medzitým v súvislosti s takzvanou čínskou kartou naliehajú na Japonsko, aby sa rýchlo zbližilo s červenou Čínou a znovu sa vyzbrojilo. Opätovné vyzbrojenie priamo porušuje ústavu, ktorú Japonsku po druhej svetovej vojne vnútili Spojené štáty, a vyvoláva tam intenzívnu diskusiu. Zároveň nastal úplný obrat v postoji Spojených štátov k našim partnerom v NATO. Politika Spojených štátov voči Európe bola mnoho rokov navrhnutá tak, aby naplnila predpoveď Henryho Kissingera o Európe ovládanej Sovietskym zväzom, pretože naši tajní vládcovia vtedy úzko spolupracovali so sovietskymi vládcami. Od dňa veľkého podrazu minulý september, od bitky žatevného Mesiaca, však naši tajní vládcovia zrazu potrebujú Európu. Preto sa koncom minulého mesiaca konal vo Washingtone summit NATO. Naši tajní vládcovia sa snažili zo spojencov dostať záväzky, že sa zomknú proti Rusku — samozrejme pod vedením Washingtonu. A na zlepšenie vzťahov s Britániou a Francúzskom bol len pred tromi dňami oznámený politický obrat zmierňujúci obmedzenia anglo-francúzskeho nadzvukového dopravného lietadla Concorde. A práve dnes má vodca senátnej väčšiny Robert Byrd zo Západnej Virgínie odísť do Európy v naliehavom úsilí nadviazať na summit NATO. Tak ako všetko ostatné, čo naši vládcovia teraz robia, však aj pokus napraviť vzťahy s NATO prichádza „v príliš malom rozsahu a príliš neskoro“. Turecko, životne dôležité pre južné krídlo NATO, práve podpísalo s Ruskom Zmluvu o priateľstve a spolupráci. Západné Nemecko, kľúčový článok NATO, sa už s Ruskom zmieruje. Začiatkom minulého mesiaca, 6. mája, bol Leonid Brežnev č. 2 na štátnej návšteve v Západnom Nemecku. V ten deň Brežnev č. 2 a kancelár Helmut Schmidt podpísali 25-ročnú obchodnú dohodu. A TO JE LEN PREDZVEST' TOHO, ČO PRÍDE.

Najväčnejšie zo všetkých zlyhaní našich tajných vládcov v súvislosti s NATO je však hneď vedľa nás, v Kanade. Pred tromi mesiacmi som podrobne opísal sovietsko-francúzske intrigy, ktorými sa Kanada pripravuje ako základňa budúcej invázie ruskej armády do Spojených štátov. Začiatkom tohto mesiaca, 2. júna, Kanada vykázala zo svojich teritoriálnych vôd všetky rybárske plavidlá Spojených štátov. Bola to len ozvena ruského kroku minulý september tesne pred bitkou žatevného Mesiaca. Vtedy Sovietsky zväz náhle vykázal všetky rybárske plavidlá Európskeho spoločenstva zo svojich severných vôd. Dôvod ruského kroku minulý september bol vojenský, ako som vtedy vysvetlil v Audio liste č. 26. A dôvod dnešného kanadského kroku je tiež vojenský, pretože námorná preprava sovietskych vojakov a vybavenia na izolované vylodňovacie miesta kanadského pobrežia sa teraz zrýchľuje.

Pred vesmírnou katastrofou bitky žatevného Mesiaca minulý september bola zámerná zrada priateľov a spojencov súčasťou veľkého plánu našich tajných vládcov. Preto ich dnešné úbohé pokusy všetko napraviť nebudú úspešné. Teraz však žijú vo vlastnom vysnívanom svete a ich plány kamikadze napredujú vo vojenskej oblasti aj v zahraničných záležitostiach. Koncom minulého mesiaca napríklad minister námorníctva W. Graham Claytor spustil kampaň, ktorou chcel presvedčiť americkú verejnosť, ak už nie Rusov, že sme plne schopní odraziť obrovskú flotilu sovietskych ponoriek. O kľúčovej oblasti protiponorkového boja sa Claytor chválil: „Kvalitatívny náskok, ktorý máme pred Sovietmi v technike aj personáli, je ohromujúci.“ Zverejnili sa aj správy vykresľujúce sonarové systémy námorníctva označené v prepise ako Tolderay ako prelom, svetelné roky pred všetkým, čo by mohol mať úbohý zaostály Sovietsky zväz. A pre istotu citovali amerických odborníkov na podmorský boj v tom zmysle, že ruské ponorky sú také hlučné, že ich možno ľahko odhaliť. Priatelia, samotný počet ponoriek, ktoré Sovieti dokážu vyslať na more, im však umožňuje zahliť sledovacie systémy NATO. Dokázali to pri viacerých príležitostiach, ako som rozoberal minulý august v Audio liste č. 25. Okrem toho sú Rusi v skutočnosti výrazne pred Západom v odhlučňovaní ponoriek. Existujú napríklad ruské miniponorky na umiestňovanie rakiet, ktoré sa potajomky vkradli do našich vlastných teritoriálnych vôd, aby položili jadrové rakety odpaľované spod vody — a tie sú tam dodnes, čakajú na odpálenie! Tieto miniponorky sú neviditeľné pre všetky naše sonarové systémy, aktívne aj pasívne.

V Audio liste č. 16 zo septembra 1976 som opísal tieto miniponorky. Jedna z nich uviazla v Chesapeakeskom zálive pre poruchu, ktorá zabila posádku. Bola to jedinečná príležitosť zistiť, ako funguje ruský systém prekonávajúci sonar. V Audio liste č. 17 som však odhalil, ako vtedajší prezident Gerald Ford túto príležitosť zahodil. Pokiaľ ide o sovietske ponorky plnej veľkosti, mnohé staršie sú pomerne hlučné, ale tie postavené neskôr majú pripravené prekvapenie. Rusi vedia, že americká technológia zisťovania ponoriek je takmer úplne založená na akustických metódach, a preto sú mnohé novšie ruské ponorky vybavené tým, čo sa nazýva umelá akustická signatúra. Každá z týchto novších ponoriek používa najpokročilejšie konštrukčné riešenia na svete, aby minimalizovala hluk lodnej skrutky a brázdy. Pri bežnej každodennej prevádzke však používa zariadenia nazývané kavitátory, ktoré výrazne zvyšujú hluk ponorky pohybujúcej sa vo vode. Práve tieto zvuky zachytávajú naše pasívne sonarové systémy vrátane systémov Tolderay, ktoré majú byť takým rozhodujúcim prelomom. Tieto hlukové vzorce či signatúry, ako sa nazývajú, sa programujú do počítačov, ktoré sú kľúčom k našim novým sonarovým systémom. V deň vypuknutia PRVEJ JADROVEJ VOJNY však všetky ruské ponorky vybavené systémom umelej signatúry svoje kavitátory zatiahnu. Keď potom vyrazia cez oceány k Spojeným štátom, budú tak robiť takmer v úplnom tichu. Slabé zvuky, ktoré budú vydávať vo svojej vojnovej konfigurácii, budú pre našu silne počítačovo riadenú sonarovú obranu neznáme a nerozpoznatelné. Ak majú ruskí technológovia pravdu, výsledok bude zodpovedať zlyhaniu našej sonarovej obrany práve vtedy, keď ju budeme najviac potrebovať.

Podobné postrehy možno vysloviť aj o iných oblastiach našej vojenskej situácie — napríklad o strele s plochou dráhou letu, ktorú pred niekoľkými dňami verejne predviedli vo White Sands v Novom Mexiku. Možno sa však opýtate: A čo naše tajné zbraňové programy? Pred dvoma mesiacmi som odhalil, že Operácia Desk Top bola znovu aktivovaná. Pod zámkou prieskumných vrtov na ropu a plyn v mori pri východnom pobreží Spojených štátov prebieha úsilie umiestniť novú flotilu supermedzikontinentálnych balistických rakiet na podmorské odpaľovacie stanovišťa. Exxon, ktorý túto prácu pri východnom pobreží vykonáva pre CIA, vynaložil neuveriteľné sumy, ktoré mu majú byť preplatené, aby si zabezpečil veľké časti oblasti Baltimore Canyon, kde teraz prebieha prieskum. Niektoré ďalšie spoločnosti, ktoré teraz v oblasti vrtajú, však majú skutočný záujem o ropu — a zatiaľ sa stretli so sklamaním. Začiatkom tohto mesiaca, 2. júna, Conoco oznámilo, že jeho prvý skúšobný vrt bol neúspešný. Hovorca spoločnosti povedal: „Pociťujem hlboké sklamanie. Minuli sme štyri milióny

dolárov a vrtali sme tam 53 dní.“ Medzitým sa obnovený projekt umiestňovania rakiet zrýchľuje. Tajomná loď Howarda Hughesa, Glomar Explorer, má čoskoro vyplávať, aby začala umiestňovať superrakety CIA v Tichom oceáne. Ako som už v minulosti rozoberal, toto bolo pôvodné poslanie, pre ktoré bol Glomar Explorer navrhnutý. A teraz sa aj oficiálne vysvetlenie vrátilo k pôvodnému kryciemu príbehu: Explorer má skúšať zariadenia na podmorskú ťažbu a zbierať mangánové konkrécie z oceánskeho dna. Viete si to predstaviť?

V Audio liste č. 20 z januára 1977 som opísal schopnosti a uviedol presné polohy pôvodnej flotily podmorských superrakiet CIA. Kým ich ochranné puzdrá nezačali prepúšťať vodu a rakety sa jedna po druhej nezničili, boli zďaleka najhrozivejšími na Zemi. Ak sa teraz podarí umiestniť ďalšie, budú mať rovnaké pochybné prvenstvo. Na tom však nebude záležať. Kým rakety zostanú na svojich podmorských miestach, budú dostatočne v bezpečí — nedosiahnu na ne ani lúčové zbrane s časticami. Ak ich však niekedy odpália, budú zničené už pri výstupe z mora, pretože Kremel' plánuje mať nad miestom každej rakety aspoň dve kozmosféry. Len čo raketa CIA prerazí morskú hladinu, ešte pomalá a ľahko zasiahnuteľná, rozstrieľajú ju lúčové zbrane s časticami. Po vynaložení obrovských prostriedkov daňovníkov a ohromného úsilia na umiestnenie nových rakiet tak naši tajní vládcovia dosiahnu iba niekoľko obrovských ohnivých gúl na mori. Samotné Rusko neutrpí ani škrabanec. Možno sa čudovať, že Kremel' označuje ruskú kozmosféru za protivojnový stroj?

Najsamovražednejším aspektom dnešného konania našich tajných vládcov je však aspekt politický. Keďže sa rozhodli, že nám nemôžu povedať pravdu, aby sme mohli všetci spolupracovať, usudzujú, že namiesto toho musia dosiahnuť úplnú a strnulú kontrolu nad nami všetkými. Na tento účel sa všetky ich skoršie plány na mimoriadny stav a DIKTATÚRU preorientujú na nový cieľ. Takzvaná druhá americká revolúcia, navrhnutá Johnom D. Rockefellerom III., vo svojej pôvodnej podobe vyšumela, ale teraz sa oživuje pod novými zástavami. Náhle, akoby všetci v Amerike v tej istej chvíli dostali tú istú myšlienku, vypuká takzvaná vzbura daňovníkov. Prvá americká revolúcia sa začala pre dane, a preto sa to skúša znova s cieľom zmanipulovať americký ľud k vlastnej záhube prostredníctvom krívd, ktoré sú samy osebe oprávnené. Už teraz sa ozýva neprestajné volanie po zmenách ústavy na obmedzenie daní. Konečným zámerom je úplné rozobratie našej ústavy, ktoré má vyústiť do novej bolševickej revolúcie. Nič by sa nedalo vymyslieť tak, aby to istejšie spečatilo našu záhubu rukou Sovietskeho zväzu — ale práve to je plán! A vo vrcholnej chvíli krízy, keď budú všetci volať po skúsenom človeku pri kormidle, bude niekto pripravený. Už teraz sa na tú chvíľu pripravuje. Jeho meno: NELSON ALDRICH ROCKEFELLER. Opäť sa hlási tieň jeho 25. dodatku!

Keď Amerika klesá ku konečnému zničeniu, vlečie sa spolu s ňou ku koncu aj moderná západná civilizácia. Prečo sa to však deje? Odpoveď dal pred 600 rokmi veľký arabský historik Ibn Chaldún. Všetko je vysvetlené v jeho úvode k svetovým dejinám nazvanom Mukaddima, ktorý nedávno vyšiel v preklade vo vydavateľstve Princeton University Press. Arnold Toynbee povedal, že je to „nepochybne najväčšie dielo svojho druhu, aké kedy vytvorila akákoľvek myseľ v ktoromkoľvek čase či na ktoromkoľvek mieste“.

Vo svojej úplne prvej nahrávke Audio Book Talking Tape takmer pred štyrmi rokmi som zaznamenal zrod neuveriteľne mocnej rodinnej dynastie v Amerike pred storočím — dynastie Rockefellerovcov. Začiatkom 20. storočia ich moc vzrástla natoľko, že pôvodný vládny systém Spojených štátov začínala nahrádzať ich kontrola. Namiesto systému schopného neustálej obnovy a regenerácie sa naša krajina čoraz pevnejšie zapletala do osudu jedinej dynastie. Dnes je toto prepojenie úplné. Ako sa darí Rockefellerovmu kartelu, tak sa darí Amerike. Ako však Ibn Chaldún stanovil pred vyše šiestimi storočiami, prirodzená životnosť všetkých skutočných dynastií je približne 100 rokov. Je to preto, že počas troch generácií sa strácajú pôvodné vlastnosti odolnosti a skupinovej spolupatričnosti. Namiesto

úsilia prichádza prepych, namiesto odvahy zbabelosť, namiesto osobnej sily klienti a nasledovníci — dynastia senilnie a rúca sa. Dnes sú štyria bratia Rockefellerovci tretej generácie na ústupe. Stále ovládajú veľké zdroje a ich klientskych nasledovníkov je nespočetne veľa, ale nepochybne strácajú kontrolu. Ich politika už zničila to, čo vytvorili naši predkovia, a zanechala osud našej krajiny zviazaný s osudom ich dynastie. Rockefellerova dynastia teraz dosahuje koniec svojho prirodzeného života a pri svojom kolapse berie so sebou dutú škrupinu toho, čo bolo kedysi známe ako Spojené štáty americké!

Téma 3 — Plány Kremľa na medziplanetárne ruské impérium

Keď civilizácia zaniká, neznamená to koniec všetkého života pre tých, ktorí ju tvorili. Znamená to koniec spôsobu života. A to, priatelia, čaká tých, ktorí prežijú nadchádzajúcu človekom spôsobenú katastrofu.

Pred šesťdesiatimi rokmi bola východná pravoslávna kresťanská civilizácia sústredená okolo Ruska vrhnutá do zúfalého boja o vlastný život. V tomto boji sa aj sama zmenila. My na Západe sa na život nepozeralme z perspektívy šesťdesiatich rokov smrteľného zápasu o duchovné prežitie, preto by nás niektoré predstavy nového typu ľudí v dnešnom Kremli nepochybne šokovali. Zostáva však veľmi, veľmi dôležitá skutočnosť: veľmi silné náboženské presvedčenie je dnes určujúcim faktorom, ktorý usmerňuje politiku sovietskeho Ruska. O ktorej západnej krajine možno povedať to isté? Bolševici starej školy, ktorí sa v roku 1917 zmocnili Ruska, boli paraziti, ničiví v každom ohľade. Naproti tomu dnešní samozvaní „duchovní komunisti“ v Kremli horlia za dosiahnutie väčších a lepších vecí na slávu Matky Rusi — a podľa svojho chápania na slávu Božiu. A keď bude ľudstvo zbavené besnoty bolševizmu, výhlady, ktoré podľa svojho presvedčeniavidia pred sebou, berú dych.

Začiatkom tohto storočia založil ruskú disciplínu nazvanú „kozmonautika“ muž menom Ciolkovskij. V tom čase bolo cestovanie do vesmíru také vzdialené, že pôsobilo ako fantastický sen. Ciolkovskij však svoje štúdium kozmonautiky začal výrokom: „Planéta Zem je kolískou ľudstva, ale človek nemôže navždy zostať v kolíske.“ Dnes sa americkí cestovatelia do vesmíru nazývajú „astronauti“, ruskí „kozmonauti“ a rozdiel siaha oveľa hlbšie než k názvu. Pre západnú myseľ je cestovanie do vesmíru predovšetkým podnetnou technickou výzvou a dobrodružstvom, akousi kozmickou športovou udalosťou. Rusi to však vidia veľmi odlišne. Pre nich je cestovanie do vesmíru začiatkom rozširovania človeka do jeho nového, väčšieho životného priestoru — do slnečnej sústavy a jedného dňa k hviezdám. Táto zmena pohľadu sa už odráža v sovietskej kozmostratégii a kozmopolitike, ktoré som opísal pred štyrmi mesiacmi v Audio liste č. 31.

Plánovanie Kremľa v oblasti skúmania a osídľovania vesmíru už zašlo ďaleko za bezprostredné úzko vojenské využitie, ktoré dnes vidíme. A v jednom ohľade ruské plány na prvé medziplanetárne impérium ľudstva pripomínajú staroveký Rím. V Rímskej ríši sa dobyté národy stávali občanmi Ríma, čím do istej miery získavali podiel na výsadách a výhodách, ktoré ríša ponúkala. Značná autonómia bola dovolená v miestnych zvykoch a náboženských praktikách, pokiaľ Rím neohrozovali alebo mu nespôsobovali problémy. Pod vládou dnešných ľudí v Kremli začína Sovietsky zväz robiť veľmi podobné veci. Prejavuje sa to dokonca aj v programe začínajúceho rozširovania ruského impéria do vesmíru. Pred niekoľkými týždňami bol na obežnú dráhu vyslaný Sojuz 28 s jedným ruským a jedným neruským kozmonautom, Čechom. Pred štyrmi dňami vyletel na obežnú dráhu na palube Sojuzu 30 druhý neruský kozmonaut, tentoraz Poliak. Posádka Sojuzu 30 sa spojila s vesmírnou stanicou Saljut 6 a vstúpila do nej, aby sa pripojila k posádke Sojuzu 29, ktorá tam už bola. Veliteľom Sojuzu 29 je mimochodom ruský Neil Armstrong, Vladimir Kovalonok. Ako som odhalil minulý október v Audio liste č. 27, Kovalonok bol veliteľom prvého sovietskeho letu s posádkou na Mesiac, ktorý 16. októbra 1977 pristál v kráteri Jules Verne na odvrátenej strane Mesiaca. Z pohľadu ruskej kozmonautiky sa človek

nevyhnutne presunie zo Zeme k planétam a hviezdám a je to jeho poslaním. Preto ruský prístup k cestovaniu do vesmíru kladie veľmi veľký dôraz na filozofické a psychologické faktory popri technickom a telesnom výcviku. Kozmonautov učia chápať nové vesmírne prostredie ako prirodzené rozšírenie ľudského priestoru, ktoré však vyžaduje pokoru a opatrnosť. Súčasťou ruského dedičstva je aj dedičstvo dávných moreplavcov Vikingov.

Dnes, keď v Rusku svitá duchovné znovuzrodenie, ruského ducha priťahujú nahor a von neobmedzené moria vesmíru. Západná civilizácia čoskoro zahynie, ale ľudský duch nie. Aby sme nezabudli: milosrdenstvo a spravodlivosť nášho Pána sú určené prinajmenšom rovnako tým, ktorí trpeli celé desaťročia, ako nám, ktorých utrpenie ešte len čaká.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol doktor Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehnáva každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.